



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum**

**Lessius, Leonardus**

**Lovanii, 1643**

19. De Bonitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

amaritudine, nos ab æternæ damnationis amaritudine liberavit; & ad æternam infinitamque dulcedinem æternæ gloriæ traduxit.

### CONSIDERATIO XIX.

#### *De Bonitate Dei.*

**B**onus dicitur; 1. vt fons bonorum omnium: ab ipso enim descendit omne bonum Angelorum & hominum, ac totius vniuersi in statu naturæ, gratiæ, & gloriæ: & omne bonum creatum est tenuis quedam participatio & exigua scintilla infiniti illius boni. Ipse est auctor omnis perfectionis essentialis ratione cuius vnacquæque res in seipsa bona dicitur; & omnis proportionis ac conuenientiæ, ratione cuius dicitur bonum alteri, cui est conueniens.

2. *Formaliter*; quia in ipso est plenitudo omnis boni conceptibilis à mente

à mente creata : adeò vt nullum bonum, nulla perfectio, nulla excellentia concipi possit, quæ in ipso in summo gradu, & cum infinito excessu non contineatur. In ipso infinita lux, infinita potentia, infinita sapientia, infinita pulchritudo, infinita suauitas, infinitum gaudium, infinita gloria, infinita beatitas, infinita sanctitas, infinita iustitia, infinita misericordia. Imò ipse-met est hæc omnia altissimo & simplicissimo modo per simplicissimam essentiam suam.

3. Dicitur *bonus*; per excellentiam quia ita excellenter bonus est, vt super omne bonum quod à mente creata concipi potest, infinitè sit eleuatus, nulli bonorū similis: adeo vt omne bonum cōceptibile de ipso sit potius negandum, quàm affirmandum.

## P R E C A T I O

*Ad Bonitatem Dei.*

Ex lib. 7. de Perfect. c. 3.

**B**onus Dominus & amabilis valdè, & bonitatis eius non est finis: Non hoc aut illo modo, non hoc vel illo genere boni bonus est Conditor omnis boni; sed absolutè, sine principio, sine fine, sine limite, sine modo, sine mensura omne bonum anticipans, & vnicè complectens.

Nemo tibi id prior dedit, vt retribuas ei, & gratiam referas; sed à seipso habes. simplex & primæua bonitas, vnde omnia boni dulcedinem pro suo captu sugunt. Tu enim es ipsa boni plenitudo & vniuersitas, omnis boni fontalis origo, cui omnia à suprema substantia creata vsque ad extremam materiam omne bonum suum acceptum

ptum ferre debent, Nihil illorum  
per essentiam totum bonum suum  
obtinere, sed multis opus est ut vel  
in suo dumtaxat genere & intra li-  
mites suæ naturæ sint perfecta &  
completa. Tu per simplicissimam  
essentiam omnem excellentiam,  
omnem perfectionem, omnem bea-  
titudinem, omne bonum possides,  
nec præter teipsum opus est tibi  
re aliqua. Illorum bonum angu-  
stum est, & finibus certi generis  
circumscriptum, adeò ut aliorum  
bona in seipsis non comprehen-  
dant, unde & infinitis rebus nobis  
ad vitam opus est, cum singulæ pa-  
rum per se præstent. Tuum verò,  
hoc est, simplicis essentiae tuæ bonum  
est immensum, redundantissimum,  
ad omnia per se sufficientissimum.  
Cum enim sis ipsa primordialis  
origo omnium, nihil est à quo ratio  
boni in te limitari aut circumscribi  
possit. Sicut igitur essentia tua,

& potentia, & sapientia infinita est, omni carens limitatione, quia prima, quia à nullo, ac proinde non habens unde limitetur: ita etiam bonitas & perfectio tua limite caret, quia prima est, nec ab ullo pendens unde limitationem accipere possit. Omnis enim limitationis per se illimitatae debet fieri à causa efficiente. Quare cum perfectiones quæ in te sunt, nullam causam efficientem habeant, necesse est eas omni limitatione carere.

Væ miseris! qui extra te per rerum infimarum multiplices classes, & inextricabilem multitudinem, diuitias, voluptates & honores, tanto labore, tanta sollicitudine, tanto æternæ salutis periculo quærunt. Poterant hæc omnia in te multò feliciùs & faciliùs intrinsece & possidere, non ad huius dumtaxat vitæ breue momentum,  
vt hæc

vt hæc mundana; sed per totam æternitatem. In te enim hæc omnia sunt purissima, & simul collecta, & immensa. In te est auri decus, gemmarum pulchritudo, latifundiorum fructus, hortorum amœnitas, palatiorum magnificentia, oppidorum opulentia, regnorum gloria. quidquid in his omnibus est suaue, gloriosum, honorificum, amabile, id totum in te copiosissimè, purissimè, vnitissimè & sempiternè continetur, omnibus imperfectionibus quæ in creatis bonis reperiuntur semotis.

In te omnes deliciae & voluptates, omnes recreationes & amœnitates, omnia solatia & gaudia, omnis pulchritudo & felicitas, omnis beatitudo & consummatio. A te omnia dulcia suam trahunt dulcedinem, & omnia pulchra suam pulchritudinem, omnia lucida suum splendorem, omnia

viuentia suam vitam, omnia sentientia suam sensationem, omnia momenta suum vigorem, omnia intelligentia suam notionem, omnia perfecta suam perfectionem, omnia quomodolibet bona suam speciem & bonitatem.

Tu omnis perfectionis auctor & exemplar, & finis, & conseruator, omnem terminans infinitatem, omnem transfiliens finem, omnem definiens mensuram, omnem fingens speciem, omnem formans informitatem. Tu per te perfectus, & superperfectus, & anteperfectus, omnem perfectionem & excellentiam simplici unitate præhabens.

Tu sine quantitate magnus, sine qualitate bonus, sine numero infinitus, sine figura formosus, sine tempore æternus, sine loco immensus, sine extensione diffusus, sine multiplicitate perfectus,  
sine



sine situ altissimus. Tu centrum  
vniuersi, ad quod omnia ingenito  
pondere tendunt, in quo omnia  
quiescunt, à quo omnia sustentan-  
tur. In te omnis amoris illicium,  
omnis desiderij consummatio, om-  
nis motionis terminus, omnis appe-  
titus satietas.

Quanta vis supereminens bo-  
nitatis tuæ, ad cuius vel tenuem  
radium, vel umbratilem speciem  
tāto impetu currit omnis creatura!  
Singula enim suum quoddam bo-  
num appetunt, & ad illud omni co-  
nato feruntur; quod bonū nihil est  
aliud quàm vestigium quoddam  
tenue bonitatis tuæ. Hoc vniuer-  
sam creaturam trahit, hoc tantos  
motus in mundo excitat: quidquid  
enim in vniuersa creatura mouetur,  
quidquid agitur, quidquid ope-  
ratur, boni appetitu mouetur, agi-  
tur, operatur. Si umbra tenuis tan-  
to trahit impetu, quanto trahet

F 5 ipsa

ipsa veritas? illa inquam pulchritudo & bonitas infinita clarè conspecta.

Trahe mentem meam ad te, o bonitas immensa: adstringe eam tibi supra creata omnia vinculo insolubili, nexu amoris æterno. Quid enim quæram aut optem extra te, qui omnis boni es plenitudo, & fons, & finis, & suauitas, omni bono melior & excellentior? Ergo ceteris neglectis semper te cogitem & amem, tibi inhæream, & in te commorem, te laudem & benedicam, & omnes vires animæ meæ, omniſque vita mea seruiat tibi. Vileſcant mihi omnia transitoria propter te, & chara mihi sint omnia tua, & tu, Deus meus, supra omnia. Perfice me secundum altissimum beneplacitum tuum in cognitione & amore tui, & transfer me totum in te ipsum, vt vnus tecum spiritus efficiar. Amen.

C O N